

АЗӘРБАЙҖАН ССР "ВИНИК" ЧƏМИJJӘТИ.

МУҲАЗИРЕЧИЈЕ КЕМӘК
ЕЛДАВАСЫ ҮҮГҮГҮНДАДЫР

Е.М. АЛИБӘЈЗӘДӘ
ФИЛОЛОЖИ ЕЛМЛӘР НАМИЗӘДИ

8A3

252

А И Ы Г Э Л Э С К Э Р

/Анадан олмасынын 150
иляйи мун сибәтиле/

"ЭЛМ" НӘФИРИЙДАТЫ
БАКЫ - 1971

Ашыг Эләскәр бәдии союзны мәңир устасынан. Оның азы, һаты оларға Несими, Фуаули, Вагиф кимни бәйжүк сөз устайлармында жанаши чекилир. Бу һаттың оған сәтте дәдән иле, гүдәрәти бәдии союз-себебетиле гаванимашындар.

1

АШЫГ ЭЛӘСКӘР тәхминен 1921-чи илде қојчә мәңгелігін алғылса көндінде алдан олмушшудар. Мұтхәссеслерлерін, жағдайына көрә, Эләскәрин астасы Алмамбет киши екінчиликтің күзөрен көчирген кесене алдан олмушшудар; Алмамбет кишинин де шарылғы таби варныш, бе, зерттей сөз говар, не? рәжермис.

Нөле ушагында Эләскәр зиле гајғасы чекмәли олмушшудар. О 13-14 жашындан иекеңчилик етмешшидир. Лакин ағасы Гурбап киши она бир-бүтіл көзү әле баһымшы во гызы Сөйнебаның да она верінек истемешшиди. Аның бу низжет баш тұтамышшын. Бедә аплашылғыр ки, Эләскәрин де бу гыза мәжли варныш во илк шеңдерини оңай ешгиле деми ди.

Дөрд ил иекерчилик етдиқден соңғы астасы оны о вахтын көркемли сенеткәрін озан Ашыг Алија шәкирд вермишші. Эләскәр Ашыг Алидан ашыглың сенетини әйренимш, камил бир ашыг кимни жеткимешшидир. Аз бир мүддәт арзинде көзөл сөз устасы кимни шебрет таптышшындар. Ашыг Эләскәре мәчлислері, тојларда дест иле кедәрмис, Бала Һусейн онын балабанчысы, Эләскәр де, вураны, насан ашыг әйжары миши.

Ашыг Эләскәр сол елиде мираб вурап, көзөл саз чаларныш, ширин, айлар мәлінеттәл сасле охуярныш. Оның көцириди, иштирак етди және мәчлислерин ширинлиги, дады-леззәти дәлдәнди. Дүшәр, жахын-узғар, едлере жаңылармыш. Ашыг дефөләрде

Мұрчустана, Ирәвана, Нахчывана, Гарабага, Кечеје, Газара, Шамхора және б. дә'вәт олумның, бу јерлерде сақын-несебен шен мәдислес кечирмешиді. Ашыг Эләскер, демек олар ки, Азәрбајҹаның онун мәһәлларының, обларының, қандариниң гарыш-ғорыш көзмешидир. Азәрбајҹаниң берекетли торпеги, зәниңин табиети, көзел дәғлары, яјлаглары онун ше'рләрина тәравет көтириши, гол-ғанад вермишидир.

Ашыг Эләскер өзөн мәрд, доктор, достлугда сәдәгатли бир шекисийәт олымушудур. Онун сохху достлары вермаш. Бүтүн һөјаты боюнча онларла әлага сакламышидир.

Азәрбајҹан бедии сез сәнәтиңин инициафы вә табиги саңысина Ашыг Эләскер бәйжүк хидмет көстәрмешидир; онун 5 мисра жаҳин ше'ри топланың нәшр едилмешидир ки, бу онун ярадичыларының аңаңаг чуа'к бир биссесинидir. Ашыг Эләскер 12 ашыг жетишдиришидир...

Ашыг Эләскер 100 илден артыг әмбүр сурмушудур, һөлең өз сарлығында она сохху ше'рлер дејилмеш, онун һағгында мараглы реваятлер, һадиселер дүзүлүб ғошулушудур;

Сон мә'лumatлар көре, Ашыг Эләскер 1929-чу илде вефат етмешидир. О.Арқыләс қендинде деңи едилмешидир.

Ашыг Эләскерин әдеби ирсі деңелдерде топланың нәшр олумушудур. Онун һағгында теддигат әсерләри вә өзөнчелеги мегалелер жаъзылышидир. Бурада биң Ашыг Эләскерин бедии сез устал "ч, сөз алами үзарынде дејанымын мегседе даңа мұвағығ бесәб едипик.

II

АЗӘРБАЙҖАН ДИЛІ. ИФАДАЛЫ ДИЛДИР. Аћенкәрдәрлыг, лиризим бу дилин мәсүијетидір. Бу мәсүијет халғымызың тарихидән айрылғы дәврлерде мұхтәлиф шекилләрде өз. ны бирудас вермис, ғұзалинин вә Вагифин, Небатинин вә Сәхнәтин, Сабирин вә Бүркүнин поэзијасында жени-жени көзфијетләр көсб етмешидир. Елия бу гүдрестек сәнәткерлары Азәрбајҹан лирик ше'р дили

вә үслубунун ярадычылары олмушлар. Бу сәнәткерлар сиңде Ашыг Эләскер де ғауна мәхсус іер тутур. Онун тоғызы тәчиислеринде биз бедии дилин е'чактар көзәллийни дүзүруг; һөјрәт әділәочек бир сәделик вә аздынлыгына җанаш, онун дилинде мә'на вә фикир дәрингилди, зәрифлик вә ширинлик вардар.

Ашыг Эләскерге ғәдер Азәрбајҹан лирик ше'р дили үзүн и кимәл жолу кечиб көлмиш, мәккем тарихи эн'әна вә бинөвре таәринде инициаф едип зәнкүнләшишиді. Эләскердан әввәл-ја радициллік кечән естри 70-чи илдеринәндек дәвам едән Набатини қатырлајыб, онун "Көлсәт, көлмесин?" рәдәли мәшүр ше'рик алаг:

Саба, мендән сејле ол күлүәэр,
Булбұл құлустаңа көлсін, көлмесин?
Б, һыңран әшкүнү, илләр хәстеси
Гапчына дәрмана көлсін, көлмесин?

Мен ғурбани олум әнбәр телләрин,
Генчә додагларын, пуста дилләрин,
О лале рұхсарын, миңкин халларын
Одұна первана көлсін, көлмесин?..

Тұм.П.Вагиф үслубунун давамидыр. Лакин онун еңи дејилдір. Ола билсін ки, бу сезәләrin һамындан Вагиф де истиғадә етмешиді; "әнбәр телләр", "генчә додаглар", "миңкин халлар", "кунеш чомал"... кими қадаңдар Небатидан әввәл биәз тәнитидір. Бүнүнла белә, бу ше'ри ғауна мәхсус тәравети, ғаузәллий көрдәр. Небатин ғәз зәңгүнә уйғ ңидур. Хүсусида, ше'рде бедии сұаллара, мұрақшатта даңа артыг үстүчлүк вәрилишидир; "көлмек" сезүнүн рәдіф сечилиб дәлбедел әсдәр вә инкарда ишлемәсі, ондаң бедии сұал мәғамында истиғада бу ше'рде Небатин мәхсуслугу, онун фәрди кејицијетини муәжжәнләшдәрмәја за әмә етмір.

Ше'риң һөр бәндидәнде յығым фикир вә буна мұнасиб сез вә иғәдә қасителәрindән истиғаде едилмешидир. Бәндден бәндде

Микә фикир төзөләнір; өз небесинде фикрин ифаде тар-
де дајишир, демәли, һисс, һајеңчи да дајишир. Бикириле һис-
т үкім өз айындар ше'лләде бирлешмеш Насатије мәхсус
рик бир топ, ширик бир услуга яратмыш олур.

Нәбети иле Азәрбајҹан ше'р дилинә нече бир рүһ, лиризм
әлдийини бу бирча ше'рлә де тәсәввүр етмек мумкундур. Бу
лиризм, бу рүһ Ашыг Эләскәрде де чох күчлүдүр.

Ашыг Эләскәр халг исте'дадыдыр. О, сөздөвә ашыг дајиши,
онда вишаглыг вә ширилк қајијүйети бирлешмеш. О, һигиге-
ти шири-ашыг иди.

III

Ашыг Эләскәр ШИЗАҢИ ХАЛГ ЯРАДЫЧЧЫЛЫГЫ КЛАССИКИДИР.

Онун көсскин вә гүдөртли дили XIX өсрин сон рүбү вә өсри-
мииин өвөвлөримдә бәдии дилмииин халг ше'р голу исти-
ғаметинде инкишәф едән бир вириесидир. Ашыг Эләскәр халга,
чанлы диле да бау күчүл мөjd едән сенәткарлардан, классиклә-
римизден өјрениши, тә'сирләнмиши. Ашыг Эләскәриң дилиндө,
хүсусилен Сары Ашыгыны дили вә үслубунун тә'сири вар. Сары
Ашыгыны бајатылары, онун "чинаслар аләми" Эләскәре өјрән-
мек, көрүкетүрмек, тәээ сез демәк учун күллүг-чичекли бир
сөнөт бағчасы, сез чөмөни олмушшур. Мәрагәлдиң ки, бә'зен
бер икى сенәткар ейни сөзләрден чох мүвәффегијүйетли чи-
наслар яратмышлар.

Сары Ашыгда:

Өрдек көлдө нарын_ха,
Нарын ҹалхан, нарын_үз,
Келкилан јар барына,
..үлгүнү дәр, нарын_ха.

Ашыг Эләскәрде:

Көнүл, сән ки, дүшдүн өшгүн бөйлүнэ,
Нарын ҹалхан, нарын силкин, нарын_ха!

Дост сәни багына багбан ејлесе,
Алмасын дәр, ҝулун ијла, нарын_ха!

Сары Ашыгда:

Ашыгам јахшы дајил,
Битибидир, јахшы дајил,
Аләм јахшыда даңса,
Јахшы тек јахшы дајил.

Ашыг Эләскәрде:

Әгерид Шириң сөвди, Ашыг Јахшы јар,
Тәсис сөнсөн, кел јарамы Јахшы јар;
Јахшы јара гисмет олмур Јахшы јар...

Ве же:

Ей өзиә, Јахшы чан, мин дәрдә дәрман,
Ездыгынға өксале на йахшы - йахшы...
Гарында на йахшы,
Јар дестанде на йахшы?
Нәрчайы ыраг кетсин,
Келсии гарыша йахшы

Дил дејер чананын садагасы чан,
Чанан да сөјлөр ки, не йахшы, йахшы...
Чинаслар ейни омоним сөзлөр әсасынадыр. Лакин бирى ди-
кәрими төкәрә етмири; биря-биржыдан көзөлдир, сенәткарана-
дир.

Ашыг Эләскәрде ейнила Ч.П. Вагифин ифаде, мисра вә бейт-
дарине бәзәйзән јөрлөр де вардыр.

Ч.П. Вагифдә:

Иисај_дејил_гурбан_лојем_гојундан
о ҹан_гурбан_чаним, нечүн өгләйир?

Ашыг Эләскәрдә:

Дајиг_дејил_гурбан_кесәм_гојундан
Сәне_гурбан_чаним, кетме амандир!

Нагафде:

Сөзләри гәнд, ағыналары пијала,
Тәкәр-зәмиш-дилә-додага-гүзләр.

Аң Эләскәрдә:

Гәнд-зәнилиб-дилә-димән-дөйәне,
Гәймәг додаглара бал бәләнибдир.

Н. Вагифде:

Бер-јетен-көзәлә-көзәл-деменәм,
Көзәлә бир гејри аламет олур.

Аңың Эләскәрдә:

Бер-јетен-көзәлә-көзәл-демарәм,
Көзәлә кәрекдир ишвә-наэ ола.

Ба с. ве и. а.

Ајданың ки, һәр бир сәнәткар өзүндән өввәлкүй әдәби ир-
кадарынан өјрәнib мәнимсәйр үз сөләфләриден тә'сирле-
н. Пр.Лакин Эләскәр сәнәт аламине өз нәфеси иле көлмишдир.
Халг дилинин түкәнмәс бәдии зәнкинликләринин үзә чых-
амасы ишинде өзүнә мәхсус фәслийјәт көстәрмәшд; р-сазла-
ның бирләшdirәрек бәдии дилин бел арасында: тојларда, мәч-
ниләрде - ағыр јынаглар да билавәсите чарчын, чанлы тәб-
лигчиси олмушдур.О, шашар сәлаф. Үрнән бу хидметине ке ә
хүсүсиле сечилир. Эдебтә, белье бир вәзиғени јерина јетири-
масында бејүк исте'дады она комек едирди. Аңың Эләскәр по-
зијасында үслуб үз ifаде көзәллијинин објектив себебләр-
иә эласен бунунла извә олуунур.

Эләскәр, алмандә олма набәләд,
Догру сөйле, сөзүн чыхмасын гәзет -

кеје, о өзүнә талебкарлыгla јанашырди. Аңың Эләскәр еле-
нүдәтлән сөз устасы иди ки, о олан мәчлисде сенүк, негсан-
ын ве "өјри данишмага" кимсәде чүр'ет олмазды:

Бер кес сердән кечиб, мәрду мәрдана

Баш гојсун бу јолда, мәјдана кәлсин.

Дәрја дилиң дәлга вурду буланды,
Гәрг олмаг истәје, үммәна кәссиң.

Халг өзүнүң өзәл "сөз мәјданы" гүрмасы, дәјишиләрни
әдәби дилин, әдәби данишмагы тәлгүн едир, динләйчиләрдә
дүрүст, саррәт үз ifадәли данишмага вәрдишләри јарадарды.
Бу исә үткін дүзүн инкишәфнин хәјрәне иди; јарадиччылы-
гын бу үсулу әдәби диллә нитк, данишыг мәденийјәтини бир-
ләшdirirdi. Бәзән дә:

Экәр шайр исән, кәл ејләjәк баң;
Бир сөзүнә үзән сөз дејим дәсбәдәс, -
Чагрыты иле шәйр олмаг, сөз демәк истәјиң һәвәскарлары
руhләндирчыр, симагдан кечирирди. О, һәмчинин "ашыг" ве ја
"шайрәм" дәјиб баш кирәjән, ше'ри, сәнәти корлајын исте'-
дадсыз адамла, имтаһа. Чәкиб мачлисләрдән кәнар етимиш-
дир.

Нече ашыг гачырмыш мәјданын,
Истәйирсән бир-бир кечирим сәндан.

Аңың Эләскәр әдәби бир насл - өзү кими халг әдәби ди-
ләмнин чарчын олан ашыг-шайрләр наслы тәрbiјә үз җети-
мидир.

Адым Эләскәрдир мәрдү мәрдана
Он ихи шайрдим ишлар һәр яна.

Бу, бејүк хидмет иди; лирик ше'ри "һәр яңада" кенин ја-
жир, дилча, услубча ону гөјнәрөхәлә газзинида обишириб җети-
мидирди. Һәмәли, лирик ше'р дилимиз, јеңи заманда "агыр јын-
аглар" да чылаланыш, Фелисләсәниш ве јоккинләшмишдир; буна
корә дә о, док ма'нели, һәјати ве хөлгидир, бизәкестетик
зөвгө верән тә'сирли үз гијметли ма'нәни сөрвәти.

СИР - АЛЫРЫН 1944 сазы синәсизе басыбы ве'р дејен,
шайр олан кес кәрак:

РМН_19_јахшы_јар /"Табиб сенсен, көз јарымы јахшы јар"/,
192 гада ("Сар достинде ағ нағизса јар паре").

Бу тө'жинләриң мүэйжән гилем тарихен тәкрадар олунан,
бири ашыгдан о бир, ашыгын, бир шаирден о бир шакриң дили
на кечен сабигилешмин тө'жинләриң /алда_көз, бүлдүр_бүхег,
дала_јанег, сөрө_бојлу, ғадын_ташы/ ва б.к./ ики, Элласкарин
вә умумијјетле ондан өзөвөлкө шыр вә ашыгларын дилинде де
дөнө-дөнө ишләдилмишdir.

Ашыг-шыр тәсвірим мұхтәлиф невләрине қарачиет едир.
Онда мугайисе ве бәнзәтмелер чохчәнәтли ве ранкаренди:

1/ Кими, тек, бозарып, мисст, аяға ве с. сез ве әдатларын
кемејиле саде тәсімій жаралыр: "Тавык_кими... алхын чеш-
ме башындан"; "Әсли_корем_кими мен ода жандым"; "Нарвано
тек атешләре аныштым"; "Сона_тәс сиқлинин кордән чекәндә
бөнәзәйирсөн_түтә_газа, "үшкүннен!"; "Зеберчәд көмәлә, мисса-
чи-булбул!"; "Салланышын_бир_чөбәне_еввәдир"...

2/ Мұхтәлиф бәнзәтмеларда тәсімій жаралыр: јаңаглары
кулдар; дәлдерген_гөңчедир; дичин_бүлдүр; дилин_ғөңдәр;
сөз_жөрөсөн; алмаздар; јанаганы; гәчин_чөләлд; көзүн_алмас-
шытут_жанеглым, јасөнен_халым, дәлдеги_бәлдим...

3/ Метафора /истиара/ социјелләр тәсвірләр жаралыр:
к_зәлләр_ханы; көлләр_соңасы; бәгчалар_бүлбүлү; алакең
чөйран, дәргарын_чөйраны... Бүнлар мачазын мурәккәп нивә-
риди, даға дөгрүсу, бүнлары ихтигар шеклинде верилмиш тәш-
биң-метафора сөчијәләи бәдик ифаде әсителәри бәсаб етмәк
озар. Бела ки, бурада мугайисе еда: ии варлың аңаң тәсәв-
вүре кәтирмек лаңымдыр. Мес., көлләр_соңасы, бәгчалар_бүл-
бүлү, дәргарын_чөйраны... деди-де бу, я, ма айдиръ сөвклиң
менбуга ве я көзәл бир гыза, кәлиниң мурачиет әдилир, бүнүн-
ла да, бәнзәтме дерингилеш мәтәфор һалынан кечимиң слур."Тәр-
зин_тамашын_мәрәл_бахыны, Геде_гојуб аста-аста_төм көл-
дин", "мәзәлләр_султаны, мәләкелер_ханы. Гайтармазлар пире
көлән гурбаны"; "быңың_дагын_марафисан?"; "Мениң көзүм
гојнундаки нардаңыр"... мисраларында да ejни гүүветли мә-

Дәдији сөзләрин гедрими биле,
Көлмесиндән ла'л, көнбөр сүүүлө,
Мечавы даниша, мечавы күлө.

Бајук сөнеткар беле бир тәләблө элине саб алмыш, Азәр-
бајчак ашыг ше'рине јени рүһ, јени тәравет көтиришидир.

Гүүветли бәдик мәнтиг Ашыг әлләскәр ше'ринин үслубуну
мүөзжән едөн амиллердәндир. Чок вахт охучыну алуда еден,
ону чекиб апарын да будур. Онда ыссиз, дүйгүсүн дејилмиш
бид сез, ифаде тапшат чатындыр. Ашыг ше'ринде сезү, фикри
жүкsek бәдик сөвијеје гандырмада о азевесиз сөнеткардыр.

Јар жаңында күнәйкәрам,
Догру сезүм жалан олду;
Жершын етди гөм лашкери
Көнлүм шаһи талан олду.

Саде фикирдир. Лакин нә гәдер бәдик ве ифадели дејилмишdir.
Күчүлү мәнтиг фикри бир-бираңын гәдер мөһәкм багламышыр.
ашыгнын дугры сезү жалана чыкым, јар ондан иңчимишидир. Бу
исе ашыга ағын бир дәрд олмушудур; гөм лашкери һүчүм чекиб
онун көнүл шөйөркүн талан етмишидир!

Азесү тә'сирли ве ифадели демек үчүн Ашыг әлләскәр рән
саде мечава нову олан тәсбиңдән тутмуш истиареларе гәдер
рекаренк бәдик ифаде әсителарине әл аттар ве чохуң бәдик
тө'жинләрде мурачиет едир: алда_зәң бөйт_бөй, үг-әндел
бәй-бөй, көз-бөй, жарыш_жарыш, откын_откын, көзин_бәз,
үгир_жөнлис, шук_көзел, бүлдүр_бүхег... Бу бирләшмәләрде си-
ғағла исим тө'жин олунур: биринчес сез заңдан соңра көлән
сөзү көзәй едиг, Финландирыр. Ашарнадаки сөзләр исе исимле
багламышыр. бурага исимле исим тө'жин олунур: кул_әндәм,
јарыкт_јарыг, көзелд, күш_тәймә_бөйд, көнбөр_сөз, лада_ја-
шын, түрдүр_төмәштүн, сүрдүр_кордәни, "үшкүн_зәң, көзөр
төрбөшүн, түтк_зәң, сөрө_бөйдү, ахмур_көмүли, төрдән_тәз-
көрдү, түрдәтдүн_сөвөрдүн..."

Ашыг әлләскәрки дәлилдән зөрлөләрдән изберет олан бәдик
тө'жинләр де сочијајвидир: важын_чадыр, нариң_сапаки, иш-

тағорлардан истиғада едилмішір; "төрлең тәмешалы", "марал сақшылъ", көзеллар сұлтаны", "мәлеклер ханы", "дагын маралы" дедікде сөзқили жар нәзәрдә тутуулур, "гоjnундақи нар" дедікде жарын даշынға ишаредір.

Ашыг Әлескерін дилинин әлванилығы ве те'сирли чыхмасына фе'л метағорлардың да ай көмек етмір: **көзүндөн_кулду;** **бесрет гүчаглашар;** **көnlүм_бұдағлар;** **чаным_хатыл;** **көnlүн_алым..**

Образлы и, әдә терзи, мәчәзлар сиылесіндөн мәнәртеле истиғада Ашыг Әлескер дилинин мәміjжетидір: "Әлескером, жандын ешг әташында"; "Ганды гијаматта дағ үрејимдә, әрди галимады жар үрејимдә"; "Жанды үрејимин яғы тәкүлдү"; "бін-рандан чијерим бағлады вәрәм"; "Сынды гол-ғанады жаным дашуду"; "Әлескерем чајлар кими чагларам"; "Жандыр чисими ешгін һавасы"; "Зұлм ила од вурдун көnlүм шәріриа"; "бін-кимсени ешг одуна дүшесін, Абені ердір, даши жандыр"; "Бұлбұл күл жолунда кечер башындан"; "бүшум чатды, дүшдүм олмас ојуна"; "Мәчинүн көnlүм маскән салыб бу дага"; "Гәевас олуд үшмас ешгін көлжүн... Исаф ејль, көл көnlүмүн нарын үз"; "Чалајасан синнег көнүл жас һа jya"; "Дерд жолашым, ғем устадым. Олдурачек бу ғем мени"; "Жанды бағры дәндү көзө"; "Бағрын башын өзөн көзел"; "Орталыға ғәм екдин"; "Додаг бу-се ичөр"; "Гана дүшмүшем", "Лұнум ізра кеңди.

Ашыг Әлескерін ше'рлери рәвәң оқынурғонун дили ахнычындар, көзеллар. Бунун бир себеби сөнсеткәр ашығын сөзләри "аң-мәді, мә'напандар" ая бачардың кими, онлары жерине көре мәдениде, сиыламағда, мәнәрет салыбы ойыншындар. Мисраларын ренкаренк ғурулмасы, најақанкын вургул иле дејілмәсі, сәсис жерди-жеринде ўкселділмесі ве жа алачалдылмасы онун дилинин оյнагашыны артырыш, дилинен реванлинг, ўксек бедии көжийіттөр көтиришишір:

А бимурвәт, ахы сенден, етери
Ай чекмекдөн бағрын гана дәнубдур.

Ве:

Сен ағ чалсан, мән де көј чал олмушам,
Ләнсендар ки, чалын гәдриң чал биле.

- 12 -

Ашыг "а бимурвәт" жиғеби иле сырға данышын дилинен уйғун ифада ишләдір /біз һәлә ону демекір ки, ашыг әслинде һәмін ирадәни "а беймурвәт" деје ишлатмы олар, көрүнүр, тәртеби-чи ону "дузәлтмишішір"/, бу исс тасадауды дејілдір; чылдағын үмүмі мәзмұну ила бағылдар, мәзомметті етмағын, наразылығын халғ арасындағы шириң, сәмимі шәклидір. һәмін хитабдан сон-ра келән "етәри" сезү ве бәргич-Гана_дәнімесі мәзазы ве с. бирләшкөр мисраға бәдімлік вермишір. Акығы мисалда мис-ра баше гәкілде ғурулмуш. Бурада бәзін сөзләр из'на ве көзәллиги артырып мәседілә, алаңа бәдім вәзіліе дашиңыр: "чал" сөзләрінә дәрд деңе мұрақшыт едилір ве онлардан ики-сінә марагы сиғағлар /ағ чал, көј чал/ веरилір...

Азәрбајҹан дилинин зәнкін чүмле ғурулушу имканларындан-поэтик синтаксисінде ашыг Әлескер бу чүр лајгинча истиғада итиғада етмішідір: "бәсрет ғозы көзү көзә смандар! Жанды бағры донды көзә смандар!", "Ісафдірмөн күле һәмдәм хар ола?!" Түләт тәрле овларында сар ола?"; "Ашыг олан ешге дүшәр, дәрд чекер, Мәним кими дәрди жыз олмаз, олмаз"; "Ахлабеттін гаы тар синәт үстө, Не көзәл жарапшы, гыз, көнәнжән!".. "Сәһәр-саһәр бағда көзән назәнин, Дәстинә генчнән үз, га-дан алым"; "Орталығда ишве, амәз, наэ олар, күстүб барышмайын на дамагы вар"; "Ахшам-сабәһ, чешмә, сәнин башына, Билирсәнми нечө чанлар доляныр?!".. "Огрүн бахын күлдүн жашын алтын-дан, Бир од салдын дин-имана, мүлләрі"; "Бај вәррәм, гыз вур-рам-ејләмір шикар, Тәрлән бахтим сара дәндү, не дәндү?", "Көнүл, дотруга жолдан көл олма көн р?"; "Бу сиңг қөnlүмү-ал, гоча бахты!"; "ішілхан ғем бағрында, де бир үз, бир үз"; "...зәл, сәнә мә'лүм олсун, Алыншыншам жағрам мән"; "Көзөлләр сөрәнкәндер, көрүм сәни вар ол жајлаг!"

Аталар сөзләри ве масаллар Әлескерін ше'р дили ве үс-лубуна хүсуси ревнәг верарәк, дејілән ғиқти халғ ғылметті ила бағлајыр, онун тә'сирли артыры. Ашыг Әлескер аталар сезү ве масалларден, жир гајда оларға онлары за мисра ве бейтләрінә уйғулапшынрага истиғада едір: "Дост узаг ол-магла көнүд жад олаз"; "Гарғы мәррат гыз чувала сиғыншас";

- 13 -

"Гоншуя кеч бекан сезу ач олур"; "Достун мәзәммати адам бл-
дурур; -Дүшмәнде дојушук сөјүшмәк олар", "Иңд одур иңису-
ну атасын, Бир баш ки, илгара гурбан кетмәсін, Оны бир гар-
паза дәйізмәк олар"; "Аерүрсөн ки, баҳтын жатди, сан да жат";
"Бедесіндөн һәркис олмас, һеч есіл"; "Бир күн ярапысын,
бир күн олұрсөн"; "Дост жолунда боран, гар олачагдар"; "Се-
жүтдән бағ салды, пејваст сұләдим, Алмасын, һәјвасын, нарын
көрмәдим"; "Гәрәб дүшмән бир да кәлиб дост олмас"...

Ашагыдағы бәндләр бүтүнлүкке әталар сезу вә халғ һикмет-
кіле бергандығындан ғиқир даға тә'сирли вә гүйгөтли чыхмыш-
дир:

Алчагда дајан ки, чыхасан баша,
Тұлкусөн, асланла киргә саваша,
Кел жапшыма күучү чатмајан даша,
Кетүре билмәссан, зора дүшәрсөн.

Ба:

Бу дүнијада үч шеј баша овладыр;
Жаман оғул, жаман арвад, жаман ат,
Истајироен тұрақтардың әкіндей,
Бириң башта, сириң сошы, сириң сат.

М

Гафија зәңгизлиji сәс вә дін: зәңгизлиji илә, алагәдер-
дир. Сөс дахилиндө 3,4 вә жа даға арғын сәслерин бир-бири-
де айналынмысіндә алынан гафијәлер зәңгиз гафијәлер са-
жалып, халғ ше'риндең көлән ғылымы әненк, дахили, рәдиф өнү,
мисра сону, чинас вә с. гафијәлер иншиәф едік Ашыг Эләс-
кариң яраедічы тұғында јүкsek кејfiijate кечир, бәдии дили-
мизин зәңгиздарының за 3/ сир гүйгөсі бу һесаба мүејін
гедер артыш олур. Эләскер сөзлери зәңгизине көре дүмекіде,
онлары бир-бириң яраштырмада - гафијәләндірмекде устад
сөзеткардыр; онда гафија зәңчири мейкемдір. лескәриң ше'р
чилиниң көзөллиji бир чөнектіден да есінү бу гафија зәңгиз-
линиң көстәрир. Онын гафијәлери рәнкәренди, тутарлы вә
серрастыр.

- 14

Иңчі кими сез дүзатын жаратын үчүн Ашыг Эләскер халғ-
шеше'ринин мәзижеттериндән истиғада етмәйи бачармайыдай. Си-
нәдеңдең ашыг, онун зәңгиз мә'насын вирлиң халғ һәјаты иле
оғедар жаҳан иди ки, дегінде вә холға олан һөр бир шеј дәр-
шыл онуң поэзија дүйненсина һопурду. Бу да ондаки парлаг ис-
те'дадда алагәдерді. Ашыг Эләскер ше'ринин көзөллиji, дили-
нин халғилыji бир де онда иди ки, о һәјатда олан һөр чүр
метләбдән жох, даға начып, поетик метләбдән десирди. Онда
еңи вә ба бир-бириңе жаҳын сәслерин айәндәрлардыңдан дү-
зелән гафијәләр иесіндер. Буна көра да Эләскер ше'ри һәм
бир мусиги тә'сирли бегиңшалајыр ға жаҳуд адама еле көлир ки
онун дили баштандыран-баша ранкәрен, аәрип вә тә'сирли мусиги-
дир. Шайирин "Дәғлар" радијиلى ики ше'рини алып, орадаки сез
дузымларина-гафијәләрда диггәт едәк:

Бириңчи "Дәғлар" ше'ри бела башланыр:

Баңыр ғәссли, жаң алдары кәләнда,
Сүсөнли, сүнбулду, дәләдү дәғлар.

Дөксүл/аррабы, шаңы, кәданы

Тұтас сир-бириңден аралы дәғлар...

Бүтүн ше'рде рәдиф өнү гафијәләр: 1/ дәләзә /дәләди/-
вәрли-мелады-бәл_алы /р- чөлән-нәлән-гәләлч-нәлән/на-
ләни/; 2/ ғер олур-дәләзир олур- ғар олур вә 3/ дүман еј-
лер-пешиман ејлер -ғар ејлер. Мисра сону гафијәләр: 1/ жа-
шы үргиң-көзәл јнгінән-дүрн-ғајмарғын/ 2/ дәнүрсөн қа-
жеткиң дистана-гојур өиршәт; 3/ зәришан қәймес-кејфинә
дәймес-баш өймәс; 4/ сәндән аралы-наркисин саралы /р-
жардан әрәли.

Иккінчи "Дәғлар" ше'ри бела башланыр:

Бир ай жәрүм новбаһардан кеченде,

Чар олур көжүндөн селларин, дәғлар!

Чалханар соналар, ғырышар газлар,

Зәмән зұмзумалы қалларын, дәғлар...

Бүтүн ше'рде рәдиф өнү гафијәләр: селларин-қалларин-
бадлорин-кулларин-пұлларин-долларин-малларин-сөздарин-тиј-

- 15

ЛУ ГЕЛЛЕРНЫ-КАЛЛАРНЫ-ГУЛЛАРНЫ. Мисра сону гафијеләр: 1/гур-
гу дусатда-багы чатдар-кашын күртәр; 2/ яјлајсан вл-
дер-чар олду сөлдәр-түрдә көзәләр; 3/ јурду-күреңде вур-
ду-мечлис ГУРУРДА; 4/ кетүркүр вон-көвесер шөрөн-пүнт ин-
гиляб; 5/ атады/р/-чатылыш/р/-сатылыш/р/; 6/ вар-Гаштар-
тар; 7/ гашы-сашы-савыч; 8/ ЧУМБАСИНДЕН-БӘНОНДЕН-САСИН-
ден; 9/ ГОШАДЫ-ТАМАШАДЫ-ЖАСАДЫ.

Бер ики ше'рдә бедиң та'сири, лиризми, ојнаглыгы артыран
ильтневоәде гафијә зәнкнили вә онун көзәллиидир. Бурда
гуль гафијеләри /хүсусилә рәдий өнүг гафијеләр/дә вардыр.
Бә'зен сөзтөкөр өштүг сөзләр үзәрindә диггетле дүшүнмәли
олмуш, онларның гедим вә тиңәләрдеки формаларның мұрасын
етмий, ир: ләләлди-ләлели, бел-вич-бал алчы, келалы-надели,
сарапы-сарапылар, атынчы-атынчы, чатынчы-чатынчы, сатынчы-саты-
нчы, гошады-гошадыр, тәмәнәди-тәмәнәдүр. Бүтүн ғүнлөр исе
дилин, хүсусилә чаны дилин гапнурларина узғандыр; буна ке-
ре да бедиң вә реалдыр, ше'рин үзүүмү аһәнкни хидмет еден
бир көжүйүт кими сөсләніри.

Гафијә мисраның сонундакы сөзләрин аһәндарлығындар; ла-
кин гафијә мисраның дахилиндә дә ола билер. Ашыг Элескәрдө
һөмчинин, халг ше'ри формасының тәләбіндән асныла оларег
8-10 вә даңы артыг сөз бир-биркүлә гафијелениши олур вә
мен дә бүнләр соң мүвеңғөржетли чынсыр, ше'рин үзүүмү тон
вә аһәнкни артырып, ону ширин охунаглы елир.

Классик ше'римизде дахили гафијәдән истиғада усталыг
сағылымындар, Несимидә, Қазулида, Ығағида олдугу кими, бу ус-
талиғы бис Ашыг Элескәрдә дә көрүрүк. Даҳили гафијеләр
Ашыг Элескәрин бедиң дили вә ифада көзәллиина хүсуси
аһәнк верең мәзијүттөрдөндөр. Бела ше'рләрдә елә бис сөз-
ләр бүллүр чешмәден төхүлән дум-дүрү су кими ахаб эзир:

Севдицијим һәйн-көзәлләр ханы?
Азверимын сизин отага дүшү.

Буурсан ғарыны, аларлар чаны.

Нүшк атдаг чан сәне садара дүшү.

Салам гәләм гашды, жаны ѡлданады,
Галмышын өтәшди, мән сашы дәздәди
Нүш башындан чашды, дилим дәләшди,
Ләзләрим саташды, бүхага дүшү.

Әтләздан гәбәди, белинде шашы,
Лөйһәрден бабады, үзүндә ҳады.
Бахсын ашыг Алды, көрсүн ғүләйди,
Әжри телләр айна габага дүшү.

Јеријирди сана јашылбаш соңы,
Јараңыр чанана ың назык чүнди
Челләринге шана, әлинде хүнди
Јагут, јемән өймер додегә-башы.

Чох чәкмәмис чәүә, кел бир иңсабай
Анд олсун мазәйдең, олмак биңәйдең
Көмлишем төвөтә, вересен шәүә,
Эләскер кәстәдир, әүүргә дүшү.

Ше'рдәки сөзләрин, авча гала јарысы һәм гафијәдир, бир-
бирилә аһәнкдәр оларег бәғланышындар..

Ашыг Элескәрин чинас гафијеләри даңа зәнкни вә сәнэт-
каралып-дир. Элескәрнин тәчиңләрләрнән дилин инчәнликлерине, да-
хили мәзијәт вә имкәнләрниң, дигән этилә низәр салыныр, он-
дан усталинглә истиғада едилүр. Мес., онын:

Летуруб саянын киррем мейдана,
Кел еләзәк бәңс-

мисрларды иле башланып чыгарын тәчиңсүндә 11 чыра-чинас
гафијә /бәңс-гүсәс-гүсәс--сәс-дәсбәдәс- бәңс - мәкес-
көзәкес - көртәс - әбәс - пәр/, 3 рәдий өнүг чинас гафијә
/мин_әја - "Бир хөш күнү әвәз мин_әја билләм", "Бој, я нег-
рал чөнбүз үйнәз, билләм", "Ширин дарсия вериб мин_әја бил-
ләм"/, 9 мисра сону чинас гафијә /бу_даглар -- "Мән дерд-
лијәм, мән агларам, бу даглар", "Шыг учучда синәмдә вар
бу даглар", "Мәй тәрләнәм, овлагындыр бу даглар"; һи_мары-
/ Бүл даглар бу да аглар.

"Овсунчуюм, овсун салласы бы_мары", "Бенни олсан, тәкәр ахтар,
бы_ары", "Сүм'үн дөрөз, ләйчан бензэр бы_мары"; бир_гала-
"Аның көрөк бу мейданды бир_гала", "Был сағаты бир отекле,
бир_гала", "Эләскердир Хөжбәр кими бир_гала" /вардыр.

Белемлике, ше'рдек сөздөрдин түндө бири гаһије зәничи-
ния тәшилине хидмет етмиш олур.

Устад ашынгы чинас гаһијәләрә ал-әлвандыр, гаһијәләрә
зәнкиндири. Бу исе гаһије сәррастырыгы дејилдир. Онда еле чи-
наслар, еле чыгалар вар ки, 10-12-јә гедәр ве ондан артыг
сес бир-бирине гаһијәләнір, бу гаһијәләрин эксері омоним
сөздөрдөн избератыр:

1/ Ики сес бир-бириле гаһијәләніб чинас дұзәлдір:

Әрм үзүндө күн доланар, әj_үзөр.

Мұхәннеті мәрде тоғым, әj_үзөр.

Несреттінден әj_ашчалдар, әj_үзөр!

Гүші дерду мәйнат, әj_әс гәм мени.

2/ Үч сес бир-бириле гаһијәләніб чинас дұзәлдір:

Тикдирибен геср, әj_ван, ода сән,

Бу нәкерин, о сәмбүлін, о_да сән,

Гүлә бахдым мәни салдым ода сән,

Исаф ејде, кел жәнгіткіш нариш тә.

3/ Дөрд сес бир-бириле гаһијәләніб чинас дұзәлдір:

a/ Мен гурбан әj_ләрән яра чаным,
кетүрүб дөграя, яра чаным.

Алым тапа-диңраг яра чаным...

b/ Тәрлансан овлатма сары, дур кедәк,
Бу сүннег көнлүмү сары, дур кедәк,
Эләскерем, бизе сары дур кедәк...

4/ Беш сес бир-бирина гаһијәләніб чинас дұзәлдір:

Эләскерем, дәрдим будур, әj_әғә,

Еңим жаш нејсан кими әj_әғә

Мән ашнам, әj_әғә,

Жетиш дада, әj_әғә!

Мәрд сәзүн уае сејлер,

беч жаңышмаз әj_әғә.

Каһ баш олан, кас да дұшер әj_әғә,

Кимсө вурмаз феләк иле баш-баша.

5/ Алды сес бир-бириле гаһијәләніб чинас дұзәлдір:

a/ Яр хеттиле јазылыбдыр ә_тарых,
Мейтер бибеч, астар кекдүр, ә_әрых.
Кезеллар фочина гурра әтарых...

b/ Бесдир мана намус, гејрет, ә_әрым,
Бахдым чакир, соч шан тутуб ә_әрым
Үзүн кәрсем галмаз дәрдим, ә_әрым...

6/ Жеди сес бир-бириле гаһијәләніб чинас дұзәлдір:

a/ Яр, маскеним астананды, дәрдими?
Камил багынан күлу багдан дәрдими?
А бимурват, дәрдин мәним дәрдими!..

b/ Сәjjад дәржаларда алар чәйк_ада,
Насрат чекар, чискин көлә, чен_көлә.
Әзраил синани чекар чанкала... .

7/ Секкиз-доггуз сес бир-бириле гаһијәләніб чинас дұ-
зәлдір:

Нә әјсик дин, нә артык күл, нә_даннан,
Мұхәннете заңер олым нәдән_нан?!
Дәрд бильмездан, дил ганмаздан, нәдәннан,
Нә гандың әзәлден, нә генәм инди?

8/ Доггуз сес бир-бириле гаһијәләніб чинас дұзәлдір:

Эјлен маңлышында, қалмасын көр,

Сары о шығаң кејиб, кел масын көр,

Бимурват көзелли қалмасын көр:

Гәсд едіб чанымы бу да ала бак,

9/ Он сес бир-бириле гаһијәләніб чинас дұзәлдір:

Ибтида устайдын дөрсім аланды

Охујуб жетиш им әj_сине-сине..

Камил овчы јегин керүб маралы,
кедир бересине ај_сина-чине...
Мочнун конлум мөскен салыб бу дага,
Күштегидыр Лейлини ај_синасине

10/ Он бир сөс бир-бириле гафијеләниб чинас дүзәндир:

Јазыг Элләскәрдән дерд_зазымы?
Көрүм дүчар олсун дерд_зазымы!
Дөрмөнсүз хәстәден дерд_зазымы?
Дөгмән тәк дејирам де бир уз, бир уз.

11/ Он ики ве даға артыг сөс бир-бириле гафијеләниб
чинас дүзәндир:

Гүрбетде галмышам бир_ај_јарым_вар,
Гарип пейливанам, бир_ајарым_вар.
Лутф елә, үстүмө бир_ај_јарым_вар, *
Дагылсын үстүмдөн дарыдан мәни.

Биздә чинас зәңчири јағытмада һеч кәс Ашыг Элләскер
сөвијјасына јүкслө билимшилдәр. Истәр Ашыг Элләскердән өв-
вәл, истерсә дө соңра биң халг ше'ри зәмнинде бу дәре-
де инишиәт еден гафија зәнкинилиги дө раст көлмирик. Чи-
нас зәңчири, гафија зәнкинилиги, ейни заманда Элләскәрин дә-
рин билије, бедиң тәғәkkүрө, јүкsek зөвг ве дил мәдәније-
тике малик олдуғыну тәсдиғ әдир.

Y1

Сөз НӘ ГӘДӘР ОБРАЗЫ ДЕЖИЛИРСӘ, Фикир дә бир о гәдәр
образлы олур.Халг дилинин, чанлы данишыны оңнаг ифадәлә-
ри, охшама, әзизләмә сәцийиلى дејиши шекли Ашыг Элләскә-
рин ше'р дилинә иченелик ве зәрифлик көтәрир.Халгдан һавы
шекилде алышын ше'ре салынан парчалар онун бедиң дили ве
үсүлубна хүсуси көзөллік ве чанлылыг өверир.Лекин әшыг бу
чын парчаларны өзөвлөнө ве соңуна яени мисралар гошегар
чиге дәхелдир, она сыйгал өверир, беләликлә, өзүндән истиғаде
илю_халг ше'рине, онун форма ве мәзмунуне јене көйтүйт
* Вар-кәл.

- 20 -

әлавә әлилмиш олур. Элләскәрин чигалы тәчиисләрindән бири
бөлә тәмамланып:

Элләскәрим, аглајасан, күләсан,
Булбул кими ашыг идин күлә сән.

Мен_ашыгам_куләсан,
Данышасан_куләсан,
Барған_өлдү, бағ_сөздү,
Басрат_гальбы_куләсан.

Нашы бағбан әл узатма күлә сән,
Чак өлини гызыл күлдән жыл жыл.

Бу чиге бајаты үзәргинде дүзәндилмишdir. Лакин, сөнэткар
бурада өзтән махсус бир јарадычылыг иши апарыши, әлавә ет-
дији сөзләри сөциш һамарламыш, бајатыннан әнәкинне көр-
нишама салып чигалы тәчиис яратылышдар. Бурада сөзләрин
јарадырылышы ве дүзүлүшүндө мәһәрәт варды; лакин бу,
мәзмуну әзизләтмир, эксиңе дејилен фикри даňа инча ве ае-
риф шекле салып, ону даňа бәдий үз ifадәли едир.

Ашыг Элләскәрин ше'р дили ве үслубунда әһәмийјәтли яени
никләр нөвеэр чарпыш, яени никләр, хүсусиле фикрин яени об-
разла, ла ifадеси, әһәнекләр сөза ве ifадәләрн мухтәлиф шә-
килләрде мә'налацирилласып, зәңкиң синоним ве омонимләрдән
истиғаде ве с.-да өзүнү габариг шекилде көстәрир. Элләскәрин
бир тәчиисини алаг:

шаймар зүлфүн бәднәзәрдән даддала,
Чинле карданиндә, һамаңыл_ејде.
Ач нигаб алтындан маң чамалыны,
Аләми һынуне не_мәңыл_ејде.

Чернад ширин севди, Jetim јажшы_јар,
Тәбиб сөнсан, кал јаравы јажшы_јар.
Јажшы јара гисмет олма, јажшы_јар,
Нем сөздәң метләб ган, нем_вјан_ејде.

Элләскәр, дәр багдан јажшыча_нана,
Мәрд иijid кеч бахмаз јажшыча_нана,
јажшы_чы жең ашсә, јажшы_чанынба

- 21 -

Һәми күн хөш кечөр, һәм ај, ил ејле.

Бу ше'ри беди дил чөттөн өсасөн ики чур тәллил етмек олар.

Биринчи ғада, мәмүн көзөлдір ве форманы бу гәдер үстүнлік мәмүнә нәч бир зәер жетирилди. Ифадәнин көзөллий бурада виаг мә'наje бедиллик вермеја, фикрин айдан ве сорастыргына хидмет едір. Іе 'рәкәт бутын сезләр, ифадәләр, мисралар, бендләр үзәркіндә апартылаш саяеткәрліг қызы онун мәтимууну артырып, мә'наја гүбөт верири. Белелікка, фикрин ифаде шекли ве дејилишинде да Элласқара маңсусын ғазын көсте-рир.

Ильчү һаңда, форма көзөлдір. Бурада сөзларин дұзудын, тәркиб ве гуруулушында белгі маңын да бәдилдин көзәленимидір. Бұнлар исе сөз сөзтіндеги есептің жарындылық меселаларынан. Мәс., кичик бир шоға тәкке "jaxxim" сезүздегі де дағы мұрашынан еділмішидей: 1/ *Jaxxim-ad*, хұсуси исим, 2/ *jaxxim-jar*/маг/-ағар, 3/ *jaxxim-jar*/севкілі/-сіфәт, 4/ *jaxxim-jar*-жөне сіфәт, 5/ *jaxxim-chan*-жөне сіфәт, 6/ *jaxxim-chan-an*-жөне де сіфәт, 7/ *jaxximcha-nana*/нана/-сіфәт, 8/ *jaxximcha-nana*/чераға/-жөне сіфәт. "J-p" сезүз дәрд дағы ишледілерек - үч дағы *jar*/севкілі/, бир дағы исе *jar*/маг/, *je*'нди кесмек, перчаламағ мә'насында верилмішидей. Же'риңнегінде қызыл аялданындағы дылдар: 1/ *bam-ml-ejde*, 2/ *ba-aynd-ejde*, 3/ *bem-ajnd-ejde*, 4/ *bem-ajnd-ejde*. Сөзларның түрлі жаһнұмандар, бене жеңіл саевжандар, көрінідуң кимін, сезалар да бир-бирине жаһнұмада темас еттіш /мәс., II бендде: "Jaxxim jar", "Кел жа-рамы Jaxxim jar", "Jaxxim jara гасмет олмас Jaxxim jar"; II бендде: "jaxximcha nana", "мөрд иңдік көч базмас Jaxximcha nana", "Jaxxim chan jetimse, jaxxim chanana" ве с.е./, ше'рде салыстырылғанда оның көмегінде, беләділкә, дил тә'сирди, зәріү ве бедии олимпидур.

Элбетте, теченис формасы кечен еср үчтн ізни дағылди; халг ше'ринин бу көзөл нымунәлеринең №11 есре аның Гурбаниде раст Калиері; Несиминин ше'леринде, Сары Ашыңдағы тауарлардың чинаслардан истихада едемлишидей. Барың де

тәчиңсіл жазылғада өз гәлемини сыйнамыштыр. Лакин XIX ғасир шарыларында - хүсусише Ашық Элласкәрде бу шеңбер формасы, чинаслардан истиғада дағы да тәкимиләшшір; додагде мәзверлер, чигалы тәчиңсіл жарынан, өз невесбасында дилин соғыт, шекли же синтаксик именнеларында кенин истиғада, јепи ирада шекилер, чиңас гафиялар ве с.-де әдеби-бәдии диле ғұсындарлыг берек, ону көзәлләштирир.

Ашагадаки ше'рде тәкчә формал өзіндең икі кејfiijjет бирлашмашылар:

Ел јериidi јаlgыз галдин сәһрада,
Чек эстэрин, чед чатыгын чата-чат.
Нарчајылар сени салди ирага,
Насрет елин жар елине чата-чат.

Гышда даглар аг кејинәр, яз-гара,
Сағ дастынде ағ кагыза яз-гара.
Эсәр' јеллэр, гөһр ейлејер яз-гара,
Дашар чајлар, көлөр дашлар чата-чат.

Өләскәрин хәдди чыңды чал инди,
Кеји јејә, далы реје чал инди.
Барчајнның кәлләсіндөн чал инди,
Чал чәккәлин, чек чијәрін чата-чат.

Бүшө'ри дә бәдии дил чәһәтдан әсасен ики чүр тәһлил
әтмек олар.

Бириңчы һалда, мәмүн көзәлдир, мисра вә бејтләрин һеч
бириңде мә'на формада күзәнте кетмәнишdir. Эввалинчи бејт-
де ашыг өзине мурасиңтә дејир: Бл_жерид_себәрад_тек
галинус-тес_ол_гатыр_чек_յүккө_юла дүш_ки_она_чата-
сан. Соңраки бејттә ашыг һәсрет һиссиле чырның: һәсрет
елли_яр_элин_чата-чата-бөрчайылар_ону_ярадан_ајрылса-
ды. Иккичи бәнддә ашыг ға дәрдила сәслешен лирик-ғәмли
бир рицете чыкып; 1-чи мисрада оған Баланы - кәдер вә се-
винчини дегларны налы, кәдер вә севинчи иле мугайисе едир.
Лекин бу мугайисе үстүртүлүдүр, иначе вә шайриңидir: деглар
кими_онун_да_галинуда_гүй_вө_бабад_вар; гүй_тары_ону_шүз-

Алар баштар таревети исидир. 2-чи мисрада алг' кагында ашырын гөлбі гијас едилір: аның сөз даст иле ал кагында гара жаңылығына ишерде едір. Зә 4-чү мисраларда ашырын гәлбі тәрірде жаңы гара жаңы күлеңде, сошуб-дашан чајларда бенәзділір: Гара жаңы тәрірде имш-кулеклер-даңыш-кетірекен-чайдар ашырында даңдар-жың-көлдиң-кимі, о даңғатерлен-міш, дәлмұндурубы сват бошалачаг, чайлар кими ашыб-даштачаг-шыр. Соңынча банде аның артын ғөзлийтә кечмаја ізінде ве-жіледілір. О деңір: Әлескер, Несреттіндегі хеддин-чел-шебі/кемалшебі/, кейдер /көзөллік, гәрлеманың рымзи/и-ми/ чөпшірткін олғону-жада-сөз /кеңіне құруатта нејі реде, дали жеңа чөләнде /ән/ - бейдер алиңыр/, мұграсириң кел-ласынан-бүр, қонкалы-чалың-чатта-чөтла-чијорини чек-чихарты.

Иккінчі һәлде, форма көзәлдір. Бу ше'р һәм подагдајмаэ-дір, нем де тәсніс. Ч сесли сеззлерин /зәк, чад, чатын, чата-чата-чыл, ченек/ азы дә бурада сәнәткарлық мәсслесидір - ч сеззлеринин мұвағыт сеззлерин аввәлінде көлмесі бәдін бир вәеңде дашиыр; Һәмчинин дәдәг сеззлеринин ишледілім мә-сінден бурда олардың бир мәсәдәттүүчүн истиғаде едилір; ч сес-ди енди сеззләре тәккәр-тәккәр мұрақшат /зата-чата-4 дағе, чай-5 дағе/ ве чад-чата-чата сеззлеринден ономын дүзәлтім дә бу мәсәдә хидмет едір; мес.: чад сезу беш ма'нада: 1/ յүкде, 2/ چаплашығ, 3/ чада, җавашыр, 4/ ғүр, илшілдір, 5/ сөз; чата-чата сезу дөрд ма'нада: 1/ үл-чарпас, 2/ үл-басет/да/, 3/ чата-чата/ төглиди сез: чатынтың-јын, дашиң чи-хардигы сас/, 4/ чата-чата/јоне төглиди сез: чијори чата-чата чырың чихармаг/. Јаң-сөзү исә үч ма'нада: 1/ жә-1әс-ди/2/ јаңығ, 3/ гара-јез/расла/ - ишледілір.

Бүтүн бүнлар юксек сәнәткарлық мәсслеларды олуб сез, ше'р сәнәттіндегі дилин грамматик имканилардан шайыр ә исти-фадедір; даға догрусы, дуна поетик соғтийт жә шеклийт жаңылар даға чыгарылғанда бела дәймәк мүмкүн олмаған ашырын-даки чыгарыл тәснісде һәр сез, ифада, іш мисра, қәнд, һәр чи-нас, чыга көзөл ве сәнәткаранаңдір.

Ариф олан, бир од дүнүб чаным, Әрдінбің деңдерір вә_јәрә менни.

Аның дејер, вә_вәрә,

Жетін дада, вә_вәрә!

Иллар хәстесі чаным, Јар кәлди, галх вә_вәрә

Аға олан ғудүн салмас нөзәрден, Салма нөзәріндөң вә_вәрә менни!

Камил овчу, овун көрчек, син_ая, Оху дерсін зәз башдан син_ая,

Аның дејер, син_ая,

Оху дерсін, син_ая,

Хастенин көзү дүнүмүш Жеткин нар, тар сине_ая,

Өмүр азалды, вә'да жетди сина_ая, Бир'күн де бүнәрләр вә_вәрә менни.

Менім жарын жаңыл кејіб, иччи_дур, Күмтә көмәр инче сели иңчидір.

Аның дејер иңчидір, Иңчи мерчан, иңчи_дур.

Жаман евлад, бәр ғоншу, Гоһум-гардаш иңчидір.

Хасте дүшдум бу дерд мәні иңчидір Тут дәстиндән галдыр вә_вәрә менни.

Әлескәрем, дада кәлди, буду_јәр, Бағуларны мескенидір буд_дилдер.

Аның дејер буду_јәр, Маскенимдір буд_дилдер.

Чаным садара веррем Гәбүлдүрса - буду_јәр.

Ал қанчери, багрым баш буду_јәр, Ел ичинде салма вә_вәрә менни.

Бу ше'ри дил, толуб, мә'на иңчиді, ве с. чәнеттән изаң мә'нө әлтияқ жохдур. Бу парча әди ше'р дејіл, ше'р иңчидір.

х х х

Азербайҹан әдәби дилинин лирик ше'р дили голу кечән
өсрəе техминən белə бир сəвијjədə idi. Бјни дил, ejni uslub
XX əsrə dogru da davam edib kəlmış və deňə jəni kejfiyyət
dərle əməkniñleşmişdir. Aşağı Ələskərin, xalq jaradıcılığı və
daliyin chənlə və bədii ifadəsi olañ liyrik shə'r dili - onuñ
gojub kətdişi bu ixs, eslinde XIX əsrin son rübüñü və XX
əsrini əvvəllərinin butunluğlu eñatə edir.

Çəlghımyanlı dil və müsiki mədəniyyəti tarixində Aşağı
Ələskərin xidməti çoxchənətli olmuşdur: o həm bədii səs ustası
və təcərəkən şair idi, həm de məñir mütənniziro həm bəssas ifaçı
idi, həm de müəjjasın mə'nəzə bəstəkar. Azerbajcan xalq
shə'rini ilə xalq müsiggisinin birleşdirməkde - əlghımyanlı bu
ədəbi-bədii və mə'nəzi-sərvətinin birləşdirilməsi - əlghımyanlı bu
inkişafı işində Ələskər böyük emalı fəaliyyət kəstərərək,
aşağı sənətində elçatmasa qızılı Fətəh etmişdir. Ələskərin
çölyun və büləlür chəmə kımıq dolu sənəsindən akıb kələn və
əna diliinin əzərif, bədii ifadəlilik məziijjətlərinin əzünlə
əks etdirən sadə, səmimi shə'rleri xalq müsiggisinin seçmə,
oñeg, men və təravətli kejfiyyətləri üzərinde -- bu ən-
kin müsiki irsləməsinin əmənində bəstələnmışdır; Ələskərin
bər shə'rində, bər bəndində xalq əavaləri və məñılərə, nəg-
mələr sənəki jənidən eñja eđiləmisi, təvələnəmisi, onlara jəni
renk, jəni həjat verilmişdir...

З.М.Алибекзаде
АШАГ ƏЛЕСКЕР

/на азербайджанском языке/

РЕДАКТОРУ: Т.Ж.ГУРБАНОВ

ЧЭМШІЛІН РЕДАКТОРУ: И.н. Сейаров

Чапа издалавым 7, 1971-чи ил, 1ес, көкр.вер.1,
№ 04694. Сифариш 375. Тиражи 500! Гулсуз.

"Елім" нағыржатының мектеби
Бакы, Нериманов проспекті, 31

Aff 128658

20-0-2